

ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದ. ಇದರ ನಡುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಶುರು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಾಪ ರಾಮಚಂದ್ರನ ತಲೆಯಲ್ಲಿನ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಉದುರಿ ಹೋಗಿ ಅರ್ಧ ತಲೆ ಬೋಳಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅವನು ಏನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂದಲು ಉದುರುವುದು ಮಾತ್ರ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಡುವೆ ಅವನು ಒಬ್ಬಳು ವೈದ್ಯಕೆ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದಾಗಿ ಸಮಾಚಾರ ಒಂದು ದಿನ ಸಾವಿತ್ರಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅವನ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದಳು.

ನನ್ನ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಒಂದು ದಿನ 'ನಿನಗೆ ಹುಡುಗಿ ನೋಡ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ. ನಿನಗೇನೂ ಅಚ್ಚಂತರ ಇಲ್ಲ ತಾನೇ? ಅಥವಾ ಯಾರಾದರೂ ಹುಡುಗೀನ ನೋಡ್ತೊಂಡಿಲ್ಲ ತಾನೆ? ಏನಾದರೂ ವಿಷಯ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳು' ಎಂದರು. ಆಗ ನಾನು ಸಾವಿತ್ರಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೆವು. ರಾಮಚಂದ್ರ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿದ. ಸಾವಿತ್ರಿ ನಗುತ್ತ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡಳು. 'ರಾಮಚಂದ್ರ, ಏನಾದ್ರು ಮಾತಾಡು. ನಿನಗೆ ಎಂತಹ ಹುಡುಗಿ ಬೇಕು? ಅದನ್ನಾದರೂ ಹೇಳು' ಎಂದರು ಅವರ ತಂದೆ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ 'ಅಪ್ಪ' ಎಂದಳು. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಗುರುನಾಥ್ ಅವರು 'ಏನಮ್ಮ ಸಾವಿತ್ರಿ, ಅದೇನೂ ಹೇಳು' ಎಂದರು. 'ರಾಮಚಂದ್ರ ಒಂದು ಹುಡುಗೀನ ಆಗ್ಗೆ ನೋಡ್ತೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಹುಡುಗೀನ ನೀವೂ ನೋಡಿದ್ದೀರ. ಅವರೂ ಡಾಕ್ಟರೇನೇ' ಎಂದಳು. ಬೆರಗಾದ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಇಬ್ಬರೂ ಮುಖಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ, 'ಯಾರಮ್ಮ ಆ ಹುಡುಗಿ?' ಎಂದರು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಹುಡುಗಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. 'ಓಹ್! ಈ ವಿಷಯ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲಮ್ಮ, ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗುಗ್ಗೂಗಳು ನಾವು ನೋಡು. ಆದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿ. ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಾಳೆ' ಎಂದರು.

ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಜ್ಯೋತಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಇಬ್ಬರೂ ವೈದ್ಯರೇ. ಕಾರಣ ಜ್ಯೋತಿ ಕೂಡ ವೈದ್ಯ ಹುಡುಗನನ್ನೇ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಿರಾಳವಾಗಿ, 'ರಾಮಚಂದ್ರ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀಯೆ ಬಿಡಪ್ಪ. ನಮಗೂ ಹುಡುಗೀನ ಹುಡುಕೊ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪಿತು' ಎಂದರು. ಗುರುನಾಥ್ ಅವರು 'ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಿಗೆ ತಲೆ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲೆಲ್ಲ ಉದುರಿ ಹೋಯಿತಲ್ಲ?' ಎನ್ನುತ್ತ ತಮ್ಮ ತಲೆ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಸವರಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಕೂದಲು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು. ಕೋಟಿಪಿಸಿಕೊಂಡ ಅತ್ತೆ, 'ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಿ. ನಿಮಗಿಂತ ನನ್ನ ಮಗನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೂದಲಿವೆ' ಎಂದರು. ನಾನು ಸಾವಿತ್ರಿ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗಾಡಿದೆವು. ಜ್ಯೋತಿ ಮತ್ತು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮದುವೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಕೃಷ್ಣನ ತಂಗಿ ಸರೋಜಳಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ವರನ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಸಿ ಕೊನೆಗೂ ವಿಧಾನಸಭದಲ್ಲಿ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮದುವೆಗೆ ಪ್ರೊ.ಗುರುನಾಥ್ ಕುಟುಂಬವೂ ಬಂದು ಶುಭ ಹಾರೈಸುತ್ತದೆ. ಯುವ ದಂಪತಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಇತ್ತ ಒಂದು ವರ್ಷದೊಳಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಪುಬಂಧ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ತಯಾರಿ ಜೋರಾಗಿ ನಡೆದು ಗಟ್ಟಿಮೇಳದೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮವೂ ಮುಗಿದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ವರನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಯೂಟರ್ ಅನ್ನೂ ಕೊಡಿಸಿದ್ದರು ಸಾವಿತ್ರಿಯ ತಂದೆ. ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಅಂಡಮಾನ್ ನಿಕೋಬಾರ್ ದ್ವೀಪಗಳಿಗೆ ಹನಿಮೂನ್ ಹೋಗಲು ಟಿಕೆಟ್ ತಂದಾಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ವಿಮಾನಯಾನ ಮೊದಲ ಅನುಭವ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆತನಿಗೆ ಆತಂಕ ಉಂಟಾಯಿತು. ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಪೋರ್ಟ್‌ಬ್ಲೇರ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಮಾನ ಏರಿಯಾಯಿತು. ಎತ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಸಮುದ್ರ. ಪೋರ್ಟ್ ಬ್ಲೇರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ಬಳಿಕ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ದಂಪತಿ ತಂಗಿದರು. ಮರುದಿನ ದ್ವೀಪಗಳ ನಡುವೆ ಸಮುದ್ರ, ಹವಳದ ದಿಬ್ಬ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಂಡರು. ನವದಂಪತಿ ದೂರದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹನಿಮೂನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತೆ ವಿಹರಿಸಿದರು.

ಜಬರ್ದಸ್ತಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು.

ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅವರ ಅತ್ತೆ ಮಾವ ಒಂದು ಬಿ.ಡಿ.ಎ ನಿವೇಶನವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮಾವ ಮತ್ತು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಮಾವ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಆ ನಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನರ್ಸಿಂಗ್ ಹೋಮ್ ಕಟ್ಟಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆ. ದಿನ ಅರ್ಧವಾಗಿ ಸೀಳಿಕೊಂಡ ಸಮಯ. ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಜನರು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ ಗೋಡೆಗಳಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಹುಡುಗರ ಹಾಡುಗಳು ಜೋರು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿವೆ. ಗಾಳಿ ದಿಢೀರನೆ ಜೋರಾಗಿ ಬೀಸತೊಡಗಿ ಮರಗಳಲ್ಲಿನ ಕೊಂಬೆಗಳು ಗಾಳಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಬರ್ದೋ... ಎಂಬ ಸದ್ದಿನ ಜೊತೆಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿದವು. ಸುತ್ತಲಿನ

ವಾತಾವರಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೀಕರಗೊಳಿಸುವಂತಿತ್ತು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಕ್ಕನೆ ಕಡಿತಗೊಂಡಿತು. ಜೋರಾದ ಗಾಳಿ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಹೌಹಾರಿ ಭೀತಿಗೊಂಡಂತೆ ಇದ್ದ ಕಡೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕೈಕಾಲು ದೇಹಗಳನ್ನು ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಬಿಗುವಾಗಿ ಏಡಿಕಾಯಿಗಳಂತೆ ಮುದುರಿಕೊಂಡರು. ಗಡಿಬಿಡಿ ಸದ್ದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ತಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ನನ್ನ ಆತ್ಮವೆಂಬ ದೀಪ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಉರುಳಾಡಿದರೂ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಸಣ್ಣಗೆ ಉರಿಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ದೀಪ ತೂರಾಡುತ್ತ ಹಾಗೇ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಳಿ, ಸುತ್ತಲಿನ ಕತ್ತಲು ಇದು ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗಲ್ಲ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದಂತೆ ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸಣ್ಣದಾಗಿ ನಿದ್ದೆಗೆ